Ptačí zprávy

Kalous ušatý

Rok se s rokem sešel a máme tu opět období zamilovaného ptačího volání.

A tak začínají vycházet i mé ptačí zprávy, které vznikají jednak ku pomoci Vám překonat období, kdy zima, po hezkých zimních, jakoby jarních dnech, opět udeří a jednak pro naučení poznávání ptačího zpěvu, kdy díky těm horším dnům, zpívá jen pár druhů.

Jak to myslím?
V teplých a slunečných dnech, byť uprostřed zimy, rozezpívají se všichni ptáci, co tu s námi přečkávají zimu. Zdá se, že tak, jako lidem, tak i ptákům je do zpěvu. Zpívají všichni, i ti, co touto dobou jinak ještě mlčí. Je z toho tedy hotový koncert, přímo veselí, jak na jaře. V takových dnech je to sice krásné, ale nedá se naučit a navnímat více ptačí zpěv, aby pak pomáhal v době, kdy se zima zase vrátí a díky tomu většina ptáčků zase zmlkne. Lidé, co jsou vázaní na počasí, si zoufají. Ti však, co si nadále všímají ptačího zpěvu, zjišťují, že se některé druhy ozývají i v tomto nečase. Tito posluchači si tak udrží snadněji jarní náladu.
Nu a já pak ptačími zprávami Vás budu informovat, které druhy to zrovna jsou, abyste se soustředili na ty správné, co Vám pak budou radost dělat i v těch sychravějších dnech.

A jak z nadpisu je zřejmé, kalousi, ti kluci ušatí, nedbajíce mrazivého počasí ani větru, rozhoukali se a nyní si již zamilovaně povídají doslova každý den se svými milými.
U kalousů ušatých je běžné, že každoročně v lednu se rozhoukají. Ale v minulých letech jejich houkání hned umlkala i na několik dní, aby se na pár dnů zase ozvali, a zase pak umlkli.

Kalousi patří mezi sovy, tedy noční tvory, které díky jejich způsobu života, vnímáme jinak, než ty denní. Známe je podstatně méně, a tak na nás působí tajemně.
Avšak samečkovo obhajování a získávání partnerky je plné moudra, jak se u správné sovy sluší a patří a navíc i pozorovatele pobaví. (Jak by u moudra mělo být. ☺) Většina druhů se snaží vyvinout silný hlas, nebo předvést co nejbohatší projev. Kalous však jakoby znuděně jednoduše tiše a krátce houkne. Hu … hu … hu … hu... Jak kdyby říkal: „To je nuda, už je to tu zas, tak ať to mám za sebou … jestli vůbec se nějaká partnerka najde…“ Posluchač se neubrání příměru na znuděné lidi. ☺ Ve skutečnosti je to pro něj pořádný výkon, kterým si získá družku a odradí ostatní samečky. Nás to pobaví a získáme tak nadhled pro jednání s takovými lidmi, abychom k nim dokázali být správně empatičtí. Vždy si vzpomeňte na kalouse. ☺ Totiž, i když se někdo zdá nějaký, může být vevnitř zcela jiný. Kdysi můj kalous předvedl svou kuráž, když statečně svým jemným voláním zápasil s hlukem od mého náctiletého syna, který mocnými kovářskými údery palicí se na kovadlině pokoušel skovat damascénskou ocel. ☺

V tento čas již kalousi neladí jen zvukovou obhajobu budoucího domova, ale probíhají i svatební lety samečků, kdy se před samičkou naparují pořádnými tlesknutími, aby ukázali, jací jsou to chlapáci. Občas totiž slétnou samečci ze svého stromu, začnou kroužit okolo stromu, kde sedí samička a některá máchnutí křídly protáhnou tak, že se až křídla dotknou pod tělem. Čím mocnější máchnutí, tím mocnější plesknutí.
Kde sedí samička, poznáte podle jejího volání, kterým samečkovi zamilovaně odpovídá. Zní zastřeně, jako samečkovo houknutí fouknuté přes hřeben.

Proto vše mám setkání s kalousem ušatým zvláště rád, tma noci se v mysli rozpouští a já v tento čas zažívám pocit, který má člověk, když se po roce potká s dobrým známým, který ho vždy pobaví.
Pojďte vyjít při stmívání také ven a prožít zamilovanou jarní atmosféru s nimi.
Kalouse mezi domy hledejte tam, kde je nějaký shluk jehličnatých stromů, nebo třeba i jeden, nejlépe statný jehličnan, zpravidla smrk. Tam oni bydlí.

S pozdravem

Oldřich Forman
Zpracovatel ornitologických průzkumů